

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 8. maja 2019*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Člen 7, točka 1(a) – Posebna pristojnost v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji – Pojem ‚zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji‘ – Sklep zbora etažnih lastnikov – Obveznost etažnih lastnikov, da v proračun skupnosti etažnih lastnikov plačujejo letne prispevke, določene s tem sklepom – Sodni postopek za izpolnitev te obveznosti – Pravo, ki se uporabi za pogodbeno obligacijska razmerja – Uredba (ES) št. 593/2008 – Člen 4(1)(b) in (c) – Pojma ‚pogodba o opravljanju storitev‘ in ‚pogodba o stvarni pravici na nepremičnini‘ – Sklep zbora etažnih lastnikov nepremičnine o stroških za vzdrževanje njenih skupnih delov“

V zadevi C-25/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Okrazhen sad – Blagoevgrad (okrožno sodišče v Blagoevgradu, Bolgarija) z odločbo z dne 19. decembra 2017, ki je na Sodišče prispela 16. januarja 2018, v postopku

Bryan Andrew Ker

proti

Pavlu Postnovu,

Natalii Postnovi,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, C. Toader, sodnica, L. Bay Larsen in M. Safjan, sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za latvijsko vlado I. Kucina in V. Soņeca, agentki,
- za Evropsko komisijo M. Wilderspin, M. Heller in Y. Marinova, agenti,

* Jezik postopka: bolgarščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 31. januarja 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7, točka 1(a), Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1) in člena 4(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL 2008, L 177, str. 6).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Brianom Andrewem Kerrom ter Pavlom Postnovom in Natalio Postново, ker slednja nista plačevala letnih prispevkov v proračun skupnosti etažnih lastnikov za večstanovanjsko stavbo, za katere upravljanje je B. A. Kerr zadolžen kot upravnik.

Pravni okvir

Uredba št. 1215/2012

- 3 V uvodnih izjavah 4, 15 in 16 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:

„(4) Določene razlike med nacionalnimi predpisi, ki urejajo pristojnost in priznavanje sodnih odločb, ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga. Nujno je potrebno sprejetje določb za poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah ter zagotavljanje hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb, sprejetih v državi članici.

[...]

(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. Da bi postala skupna pravila preglednejša in da ne pride do kolizije pristojnosti, je treba stalno prebivališče pravne osebe opredeliti kot avtonomen koncept.

(16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečiti možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. To je pomembno zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.“
- 4 Člen 4(1) te uredbe določa:

„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“

5 Člen 7 navedene uredbe določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

1. (a) v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji pred sodiščem v kraju izpolnitve zadevne obveznosti; [...].“

6 Člen 24 te uredbe določa:

„Ne glede na stalno prebivališče strank so izključno pristojna naslednja sodišča države članice:

1. v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah ali najem/zakup nepremičnin, sodišča držav članic, v katerih se nahaja nepremičnina.

[...]“

Uredba št. 593/2008

7 V uvodnih izjavah 7 in 17 Uredbe št. 593/2008 je navedeno:

„(7) Vsebinsko področje uporabe in določbe te uredbe morajo biti skladne z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] (,Bruselj I') in Uredbo (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti [(,Rim II') (UL 2007, L 199, str. 40)].“

[...]

(17) Če pogodbeni stranki nista izbrali prava, bi se v zvezi s pravom, ki naj se uporabi, koncepta ‚opravljanja storitev‘ in ‚prodaje blaga‘ morala razlagati na enak način kot pri uporabi člena 5 Uredbe [št. 44/2001], če prodaja blaga in opravljanje storitev sodita na področje uporabe navedene uredbe. Čeprav so franšizne pogodbe in pogodbe o distribuciji pogodb o storitvah, veljajo zanje posebna pravila.“

8 Člen 1 Uredbe št. 593/2008 določa:

„1. Ta uredba se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja v civilnih in gospodarskih zadevah v primerih, ko pride do kolizije med zakoni več držav.

[...]

2. Ta uredba se ne uporablja za:

[...]

(f) vprašanja, ki jih ureja pravo družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, kot so na primer njihova ustanovitev z registracijo ali kako drugače, pravna in poslovna sposobnost, notranja organizacija ali likvidacija družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje ter osebna odgovornost družbenikov in organov za obveznosti družbe ali drugih subjektov;

[...]“

9 Člen 4(1) te uredbe določa:

„Če pogodbeni stranki nista izbrali prava v skladu s členom 3, se pravo, ki se uporablja za pogodbo, določi brez poseganja v člene 5 do 8, kakor sledi:

- (a) za prodajno pogodbo o prodaji blaga se uporablja pravo države, v kateri ima običajno prebivališče prodajalec;
- (b) za pogodbo o opravljanju storitev se uporablja pravo države, v kateri ima običajno prebivališče izvajalec storitev;
- (c) za pogodbo, katere predmet je stvarna pravica na nepremičnini ali najemna pravica na nepremičnini, se uporablja pravo države, v kateri se nahaja nepremičnina;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 10 P. Postnov in N. Postnova, ki imata stalno prebivališče v Dublinu (Irska), sta lastnika stanovanja v nepremičnini v etažni lastnini v Banskem (Bolgarija), ki sta ga pridobila na podlagi prodajne pogodbe, sklenjene 30. maja 2008.
- 11 Na letnih zborih etažnih lastnikov te nepremičnine, ki so potekali januarja 2013, januarja 2014, februarja 2015, marca 2016 in marca 2017, so bili sprejeti sklepi o letnih prispevkih v proračun skupnosti etažnih lastnikov za vzdrževanje skupnih delov.
- 12 Ker P. Postnov in N. Postnova nista v celoti izpolnila svoje obveznosti plačila letnih prispevkov, je B. A. Kerr kot upravnik navedene nepremičnine pri Rayonen sad Razlog (okrajno sodišče v Razlogu, Bolgarija) vložil tožbo, v kateri je predlagal, naj se jima naloži plačilo teh prispevkov in odškodnine za zamudo.
- 13 Rayonen sad Razlog (okrajno sodišče v Razlogu) je s sklepom, s katerim je odločilo o tej tožbi, presodilo, da v skladu s členom 4(1) Uredbe št. 1215/2012 ni pristojno za odločanje o sporu med B. A. Kerrom ter P. Postnovom in N. Postnovo, ker imata slednja stalno prebivališče v Dublinu (Irska) in ker niso izpolnjeni pogoji za uporabo izjeme od pravila o splošni pristojnosti, ki je navedeno v tej določbi.
- 14 B. A. Kerr je zoper ta sklep vložil pritožbo pri predložitvenem sodišču.
- 15 Predložitveno sodišče se sprašuje o pravni naravi obveznosti, ki temeljijo na odločitvah skupnosti brez pravne osebnosti, kakršna je zbor etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe.
- 16 V teh okoliščinah je Okrazhen sad – Blagoevgrad (okrožno sodišče v Blagoevgradu, Bolgarija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
  - „1. Ali so odločitve pravnih skupnosti brez pravne osebnosti, ustanovljenih po zakonu zaradi posebnega imetništva pravice, ki jih sprejme večina njihovih članov, vendar so zavezujoče za vse, tudi tiste, ki niso glasovali, podlaga za ‚pogodbeno obveznost‘ glede določitve mednarodne pristojnosti v skladu s členom 7, točka 1(a), Uredbe [št. 1215/2012]?
  - 2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba za take odločitve uporabljati pravila o določitvi prava, ki se uporablja, pri pogodbenih razmerjih iz Uredbe [št. 593/2008]?

3. Če je odgovor na prvo in drugo vprašanje nikalen: ali je treba za take odločitve uporabljati predpise iz Uredbe [št. 864/2007], in katera od nepogodbenih podlag za odgovornost, navedenih v tej uredbi, je ustrezna v tem primeru?
4. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pritrdilen: ali je treba odločitve skupnosti brez pravne osebnosti o izdatkih za vzdrževanje zgradbe obravnavati kot ‚pogodbo o opravljanju storitev‘ v smislu člena 4(1)(b) Uredbe [št. 593/2008], ali kot pogodbo o ‚stvarni pravici‘ ali ‚najemni pravici‘ v smislu člena 4(1)(c) te uredbe?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 17 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je treba za spor glede obveznosti plačila, ki temelji na sklepu zbora skupnosti etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe brez pravne osebnosti, ustanovljene z zakonom zaradi posebnega imetništva pravice, ki je sprejet z večino njenih članov, vendar je zavezujoč za vse člane, šteti, da spada v pojem „zadeva v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu navedene določbe.
- 18 V obravnavani zadevi obveznost, katere izpolnitev se zahteva, izhaja iz sklepa, ki ga je sprejel zbor etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe in ki določa znesek letnih prispevkov v proračun skupnosti etažnih lastnikov za vzdrževanje skupnih delov te stavbe.
- 19 Ker Uredba št. 1215/2012 razveljavlja in nadomešča Uredbo št. 44/2001, razlaga, ki jo je Sodišče podalo glede določb zadnjenavedene uredbe, velja tudi za Uredbo št. 1215/2012, kadar se določbe teh dveh instrumentov prava Unije lahko štejejo za enakovredne (sodba z dne 15. novembra 2018, Kuhn, C-308/17, EU:C:2018:911, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 20 Zato razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi s členom 5, točka 1, Uredbe št. 44/2001, velja tudi za člen 7, točka 1, Uredbe št. 1215/2012 v delu, v katerem je te določbe mogoče opredeliti kot enakovredne (sodba z dne 15. junija 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, točka 27).
- 21 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je pristojnost iz člena 4 Uredbe št. 1215/2012, in sicer pristojnost sodišč države članice na ozemlju, na katerem ima tožena stranka stalno prebivališče, splošno pravilo. Ta uredba le kot odstopanje od tega splošnega pravila določa pravila o posebni in izključni pristojnosti v taksativno naštetih primerih, v katerih je toženo stranko mogoče ali jo je treba, odvisno od primera, tožiti pri sodišču druge države članice (sodbi z dne 7. marca 2018, E.ON Czech Holding, C-560/16, EU:C:2018:167, točka 26, in z dne 12. septembra 2018, Löber, C-304/17, EU:C:2018:701, točka 18).
- 22 Zato je treba pravila o posebni pristojnosti iz Uredbe št. 1215/2012 razlagati ozko in jih ni dovoljeno razlagati zunaj primerov, ki so izrecno navedeni v navedeni uredbi (sodbe z dne 18. julija 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, točka 31; z dne 17. oktobra 2013, OTP Bank, C-519/12, neobjavljena, EU:C:2013:674, točka 23, in z dne 14. julija 2016, Granarolo, C-196/15, EU:C:2016:559, točka 18).
- 23 Glede pravila o posebni pristojnosti iz člena 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012 je Sodišče odločilo, da sklenitev pogodbe ni pogoj za uporabo te določbe (sodbi z dne 28. januarja 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, točka 38, in z dne 21. aprila 2016, Austro Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, točka 34).

- 24 Čeprav ta določba ne zahteva sklenitve pogodbe, pa jo je mogoče uporabiti, le če je mogoče opredeliti obveznost, saj se sodna pristojnost v skladu s to določbo določi glede na kraj, v katerem je bila obveznost, ki je podlaga za tožbo, izpolnjena ali bi morala biti izpolnjena. Tako pojma „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu te določbe ni mogoče razumeti tako, da zajema tudi položaj, v katerem ena stranka do druge nima nobene prostovoljno sprejete obveznosti (sodbe z dne 14. marca 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, točka 46; z dne 28. januarja 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, točka 39, in z dne 21. aprila 2016, Austro-Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, točka 35).
- 25 Tako se za uporabo pravila o posebni pristojnosti v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji iz člena 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012 zahteva opredelitev pravne obveznosti, ki jo je ena oseba v razmerju do druge prostovoljno sprejela in na kateri temelji tožba tožeče stranke (sodbe z dne 14. marca 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, točka 47; z dne 18. julija 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, točka 33, in z dne 21. aprila 2016, Austro-Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, točka 36).
- 26 V zvezi s členom 5, točka 1, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32) – katerega besedilo se ujema z besedilom člena 7, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, tako da razlaga, ki jo je Sodišče podalo glede prve od teh določb, kot je navedeno v točki 19 te sodbe, velja tudi za drugo – je Sodišče že odločilo, da je treba zahtevke, katerih predmet je plačilo denarnega zneska in katerih podlaga je razmerje, ki obstaja med združenjem in njegovimi člani, šteti za „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu navedene določbe, ker pristop k združenju med člani ustvari tako tesne vezi, kot se ustvarijo med pogodbenima strankama (sodbe z dne 22. marca 1983, Peters Bauunternehmung, 34/82, EU:C:1983:87, točki 13 in 15; z dne 10. marca 1992, Powell Duffryn, C-214/89, EU:C:1992:115, točka 15, in z dne 20. januarja 2005, Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, točka 47).
- 27 Vendar pa se podrobna pravila za upravljanje skupnih delov zadevne stavbe – čeprav je članstvo v skupnosti etažnih lastnikov zakonsko določeno – kot je generalna pravobranilka navedla v točki 54 sklepnih predlogov, po potrebi določijo s pogodbo, članstvo v skupnosti pa je posledica prostovoljne pridobitve lastniškega stanovanja skupaj s solastninskimi deleži na skupnih delih, tako da je treba obveznost etažnih lastnikov do skupnosti solastnikov, kot je ta v postopku v glavni stvari, šteti za prostovoljno sprejeto pravno obveznost v smislu sodne prakse, navedene v točki 25 te sodbe.
- 28 To, da ta obveznost izhaja izključno iz te pridobitve ali pridobitve in sklepa zbora etažnih lastnikov navedene nepremičnine, ne vpliva na uporabo člena 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012 za spor v zvezi s to obveznostjo (glej po analogiji sodbo z dne 22. marca 1983, Peters Bauunternehmung, 34/82, EU:C:1983:87, točka 18).
- 29 Na njegovo uporabo prav tako ne vpliva dejstvo, da zadevna etažna lastnika nista sodelovala pri sprejetju tega sklepa ali sta mu nasprotovala, po zakonu pa sta navedeni sklep in obveznost, ki iz njega izhaja, zavezujoča in veljata tudi zanj, saj vsak etažni lastnik s tem, ko postane in ostane etažni lastnik neke stavbe, soglaša, da bo spoštoval vse določbe akta, ki ureja zadevno skupnost etažnih lastnikov, in sklepe, ki jih sprejme zbor etažnih lastnikov te stavbe (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 1992, Powell Duffryn, C-214/89, EU:C:1992:115, točki 18 in 19).
- 30 Glede na navedene preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7, točka 1(a), Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je treba za spor glede obveznosti plačila, ki izhaja iz sklepa zbora skupnosti etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe brez pravne osebnosti, ustanovljene z zakonom zaradi posebnega imetništva pravice, ki je sprejet z večino njenih članov, vendar je zavezujoč za vse člane, šteti, da spada v okvir pojma „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu te določbe.

Drugo in tretje vprašanje

- 31 Ker sta bili drugo in tretje vprašanje zastavljeni le v primeru negativnega odgovora na prvo vprašanje, nanju ni treba odgovoriti.

Četrto vprašanje

- 32 Predložitveno sodišče s četrnim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba za spor glede obveznosti plačila, ki izhaja iz sklepa zbora etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe v zvezi s stroški za vzdrževanje skupnih delov te stavbe, šteti, da se nanaša na pogodbo o opravljanju storitev v smislu člena 4(1)(b) Uredbe št. 593/2008 ali na pogodbo o stvarni pravici na nepremičnini v smislu člena 4(1)(c) te uredbe.
- 33 Uvodoma je treba opozoriti, da se izvzetje iz področja uporabe Uredbe št. 593/2008 za vprašanja, ki jih ureja pravo družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, kot so na primer njihova ustanovitev z registracijo ali kako drugače, pravna in poslovna sposobnost, notranja organizacija ali likvidacija družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, ki je določeno v členu 1(2)(f) te uredbe, ne nanaša na zahtevek pravne skupnosti, v obravnavanem primeru skupnosti etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe, ki jih zastopa upravnik te zgradbe, za plačilo letnih prispevkov v proračun skupnosti etažnih lastnikov za to stavbo, ki spada v običajno obligacijsko pravo, temveč zgolj na statusne vidike teh družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje.
- 34 V zvezi s tem je treba tudi poudariti, da to razlago potrjuje tudi Poročilo o Konvenciji o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, ki sta ga pripravila Mario Giuliano, profesor na Univerzi v Milanu, in Paul Lagarde, profesor na Univerzi Pariz I (UL 1980, C 282, str. 1), v skladu s katerim izključitev teh vprašanj s področja uporabe Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu (UL 1980, C 266, str. 1), in ki je bila med državami članicami nadomeščena z Uredbo št. 593/2008, zajema vsa kompleksnejša pravna ravnanja, potrebna za ustanovitev družbe ali ureditev njene notranje organizacije ali likvidacije, in sicer pravna ravnanja, za katera velja pravo družb.
- 35 Iz tega sledi, da se Uredba št. 593/2008 uporablja za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari.
- 36 V skladu z uvodno izjavo 7 Uredbe št. 593/2008 morajo biti vsebinsko področje uporabe in določbe te uredbe v skladu z Uredbo št. 44/2001. Ker je bila slednja razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1215/2012, ta cilj skladnosti velja tudi za zadnjenavedeno uredbo.
- 37 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v zvezi s členom 24, točka 1, Uredbe št. 1215/2012, ki v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah ali najem/zakup nepremičnin, določa izključno pristojnost sodišč države članice, v kateri je nepremičnina, Sodišče že razsodilo, da ta pristojnost ne zajema vseh tožb glede stvarnih pravic na nepremičninah, ampak samo tiste, ki spadajo na področje uporabe te uredbe ter s katerimi se poskušajo po eni strani določiti obseg, vsebina, lastništvo, posest nepremičnine ali obstoj drugih stvarnih pravic na teh nepremičninah in s katerimi se po drugi strani imetnikom teh pravic poskuša zagotoviti varstvo s temi nepremičninami povezanih pravic (sodbi z dne 17. decembra 2015, Komu in drugi, C-605/14, EU:C:2015:833, točka 26, in z dne 16. novembra 2016, Schmidt, C-417/15, EU:C:2016:881, točka 30).
- 38 Ob upoštevanju teh elementov in ker tožba, s katero se je začel postopek v glavni stvari, ne spada v okvir nobene od teh tožb, ampak temelji na pravici skupnosti etažnih lastnikov do plačila prispevkov za vzdrževanje skupnih delov stavbe, se za to tožbo ne sme šteti, da se nanaša na pogodbo o stvarni pravici na nepremičnini v smislu člena 4(1)(c) Uredbe št. 593/2008.

- 39 V zvezi s pojmom „storitve“ v smislu člena 7, točka 1(b), druga alineja, Uredbe št. 1215/2012 iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da ta pojem pomeni vsaj to, da stranka, ki jih opravlja, opravlja določeno dejavnost za plačilo (sodbe z dne 23. aprila 2009, Falco Privatstiftung in Rabitsch, C-533/07, EU:C:2009:257, točka 29; z dne 19. decembra 2013, Corman-Collins, C-9/12, EU:C:2013:860, točka 37; z dne 10. septembra 2015, Holterman Ferho Exploitatie in drugi, C-47/14, EU:C:2015:574, točka 57; z dne 15. junija 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, točka 35, in z dne 8. marca 2018, SAEY Home & Garden, C-64/17, EU:C:2018:173, točka 38).
- 40 V obravnavani zadevi se s tožbo, o kateri odloča predložitveno sodišče, zahteva, naj zadevni osebi izpolnita obveznost plačila prispevkov za izdatke nepremičnine, katere lastnika sta, katerih znesek je določil zbor etažnih lastnikov.
- 41 Zato je treba za spor, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, šteti, da njegov predmet ni stvarna pravica na nepremičnini v smislu člena 4(1)(c) Uredbe št. 593/2008, ampak opravljanje storitev v smislu člena 4(1)(b) iste uredbe.
- 42 V teh okoliščinah je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4(1)(b) Uredbe št. 593/2008 razlagati tako, da je treba spor, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na obveznost plačila, ki izhaja iz sklepa zbora etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe v zvezi s stroški za vzdrževanje njenih skupnih delov, šteti za spor, ki se nanaša na pogodbo o opravljanju storitev v smislu te določbe.

Stroški

- 43 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 7, točka 1(a), Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je treba za spor glede obveznosti plačila, ki izhaja iz sklepa zbora skupnosti etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe brez pravne osebnosti, ustanovljene z zakonom zaradi posebnega imetništva pravice, ki je sprejet z večino njenih članov, vendar je zavezujoč za vse člane, šteti, da spada v okvir pojma „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu te določbe.
2. Člen 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I), je treba razlagati tako, da je treba spor, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na obveznost plačila, ki izhaja iz sklepa zbora etažnih lastnikov večstanovanjske stavbe v zvezi s stroški za vzdrževanje njenih skupnih delov, šteti za spor, ki se nanaša na pogodbo o opravljanju storitev v smislu te določbe.

Podpisi